

3. CARTEA DE VIZITĂ A ORAȘULUI SLĂNIC

Slănic – cu o istorie de mică urbe pitorească și plină de viață, are șansa de a deveni un model de mică comunitate urbană care să ofere condiții de viață și dezvoltare decente celor care caută altceva decât tumultul marilor centre urbane.

3.1. Orașul Slănic de ieri

Localitatea Slănic a devenit cunoscută în primul rând datorită zăcământului de sare care se exploatează de peste trei secole, dar dintre toate exploatările de sare ale României, acestea sunt cele mai recente ca atestare documentară.

Începuturile sunt legate de spătarul Mihai Cantacuzino, care dându-și seama că în regiunea Slănic Prahova există un zăcământ de sare și vrând să deschidă o mină, a cumpărat în 1685 și 1694, moșia Slănic. Din zăpisiul care consemnează tranzacția din 1685, mai rezultă că la Teișani (5 km est de Slănic) au existat înainte de acest an, vechi ocne de sare, de adâncimi mici.

Zăpisiul din 20 aprilie 1685 prin care moșnenii din Slănic vând spătarului Mihai Cantacuzino "...jumătate din preste tot hotarul cu tot locul cu sare, unde este a se face ocna...", cu 700 de talere. (Colecția Academiei Române).

Prima exploatare s-a deschis în anul 1688 pe Valea Verde, iar între anii 1689-1691, spătarul Mihail Cantacuzino a deschis și exploatările de la Baia Baciului. În anul 1713, spătarul Cantacuzino donează moșia sa din Slănic împreună cu ocnele de sare Mânăstirii Coltea din București.

De menționat este că din 1912 s-a introdus iluminatul electric în mina Mihai, iar în 1931 metoda de exploatare s-a perfecționat prin folosirea havezelor de tăiat sare și a explozibililor pentru derocare, eliminând operațiile manuale de tăiere și detașare a brazdelor. Lucrările de exploatare s-au încheiat în 1943, când s-a trecut la o nouă exploatare sub minele Mihai și Carol, care s-a numit Unirea. Din această exploatare s-a extras sare până în 1970

când exploatarea s-a mutat în mina Victoria, iar în 1992 s-a trecut la exploatarea rezervelor din câmpul Cantacuzino.

În secolul al XVII-lea, exploatarea sării s-a făcut la Baia Baciului, Baia Verde și Dorobănțești despre care nu există prea multe informații. Se știe totuși că ele erau în formă de clopot, măturie stand așa-zisele pâlnii de scufundare de la locul acestor exploatări. În prima parte a secolului XVIII-lea, sarea s-a exploatat din ocnele: Baia Verde, Baia Baciului (1800-1854), Ocna din Vale (1819-1865) și Ocna din Deal (1838-1865), ultimele două fiind atestate documentar din 1847.

Din 1865, s-a trecut la exploatarea sării în mina “Sistematica” din zona Voinoiaia. Această exploatare a reprezentat un salt în mineritul sării de la Slănic, deoarece s-a trecut de la exploatarea tip “clopot” la cea “sistematică cu mai multe camere”.

Prezența apelor de infiltrație și calitatea slabă a sării a dus la reexploatarea Ocnelor din Deal și Vale (1875-1881), deschizându-se la 1881 și mina Carol (Principatele Unite), ce a funcționat timp de 61 de ani, până în 1935, din anul 1912 deschizându-se mina Mihai (23 August) ce a funcționat simultan.

3.2. Orașul Slănic de azi

Orașul Slănic se află în centrul României (județul Prahova), situate pe râul Slănic (affluent al râului Vărbilău), în zona de Curbură a Subcarpaților, la altitudinea de 413 m, la 45 km Nord de municipiul Ploiești (reședința județului Prahova) și cca 100 km de București.

Orașul Slănic este o stațiune balneoclimaterică, centru al sării incluzând Muntele de Sare unic în lume și cea mai mare salină din Europa, oraș înconjurat de peisaje pitorești și dispunând de condiții de cazare, tratament și divertisment variate.

Frumusețea distinctă a cadrului natural limitrof, particularitățile climatului local determinate de așezarea în vatra unui bazin depresionar și nu departe de ultimele culmi montane și prezența unor obiective turistice remarcabile prin dimensiuni și spectacular și a unor baze de tratament recunoscute.

Etimologie

După cum numele orașului sugerează (“sare” în limba slavonă), istoria și economia orașului Slănic sunt în bună parte legate de prezența unui zăcământ important de sare în zonă, atât în subteran, cât și la suprafață.

Cartiere componente

Orașul Slănic are în componență trei cartiere:

- Prăjani;
- Slănic Centru;
- Groșani.

Căi de acces

Orașul Slănic este situat la cca 100 km de București și numai 45 km de Ploiești. Accesul în localitate este asigurat atât pe cale ferată, cât și pe șosea, precum și pe potecile ce fac legătura cu localitățile apropiate.

Feroviar

- Ruta București – Ploiești – Slănic

Rutier

- Drumul național DN1, București – Ploiești și apoi fie pe Valea Teleajenului peste Dealul Bughea, fie pe Valea Vărbilăului și Slănicului din orașul Plopeni.
- Drumul județean Vălenii de Munte – Slănic
- Poteci și drumuri orașulle spre localitățile de pe Valea Doftanei, Vărbilăului, Teleajenului.

Clima

Orașul Slănic are o climă temperată, specifică dealurilor împădurite. Clima este caracterizată prin veri plăcute (temperatura medie în luna iulie este de 19,5°C) și ierni blânde (temperatura medie în luna ianuarie este de -3,5°C).

Temperatura medie anuală este de 9°C.

Hidrografie

Rețeaua hidrografică de suprafață este constituită din Pârâul Slănic, forma din confluența pârâurilor mai mici: Tariceanca și Grosanca și care colectează în aval alți torenți precum: Ceairul, Gorgan, Riga, Baia Roșie, Fântâna Rece, Praja.

3.3. Orașul Slănic de mâine...

... este comunitatea a cărei dezvoltare este analizată și planificată în prezentul document – **Strategia de Dezvoltare Durabilă a Orașului Slănic 2008 – 2015**. Orașul Slănic va deveni nu atât ceea ce documentele oficiale o afirmă sau politicile europene recomandă; orașul Slănic va deveni ceea ce locuitorii săi vor fi dispuși să facă pentru comunitatea lor.

Pornind de la prezenta Strategie, continuând cu implicarea locuitorilor și informarea lor privind problemele, dar și oportunitățile care apar, insistând permanent pe investiția în oameni și tineri, care să garanteze cantitate și calitate umană în oraș, Slănicul poate deveni ceea ce viziunea de dezvoltare identificată afirmă:

”Slănic – un oraș care se dezvoltă prin inovație permanentă, o comunitate primitoare, care investește inteligent în oameni și în calitatea vieții locuitorilor”.